

Stimați profesori, dragi elevi, onorați părinți,

Prima zi de școală vine cu speranțe, emoții și, desigur cu provocări și este întotdeauna un moment special: un început de an școlar 2025 - 2026 care poartă cu el promisiunea descoperirii și a creșterii, dar și responsabilitatea muncii și a perseverenței. Pentru unii este continuarea unui drum deja cunoscut, iar pentru alții este prima pagină dintr-o poveste pe care abia încep să o scrie.

Dragi elevi care pășiți pentru prima dată în această școală, vă urez bun venit în familia noastră! Aici veți găsi profesori competenți și dăruiti, colegi care vă vor deveni prieteni și ocazii prin care vă veți descoperi pe voi înșivă. Nu vă temeți de necunoscut – fiecare pas pe care îl faceți aici vă apropie de ceea ce veți deveni. ***Haideți să facem din acest an o aventură de neuitat! Succes!***

Dragi elevi mai mari, să nu uităm că odată, și voi, ați fost la început. Ați crescut, v-ați format, ați învățat să construiți împreună. Prietenia pe care o legați acum, valorile pe care le cultivați – respectul, solidaritatea, responsabilitatea – acestea vă vor însoți și pe mai departe, mai presus decât orice lecție dintr-un manual.

Și un gând special pentru absolvenții noștri care astăzi sunt deja în universități sau pe alte drumuri ale vieții: ei poartă cu cinste renumele școlii noastre acolo unde sunt. Fiecare reușită a lor este dovada că ceea ce începe între aceste ziduri continuă să rodească în lume.

Elevilor le spun astăzi: școala nu este doar locul unde acumulați cunoștințe. Ea este, înainte de toate, spațiul unde învățați să vă cunoașteți pe voi înșivă, să lucrați alături de ceilalți, să vă formați caracterul. Nu va fi întotdeauna ușor, dar fiecare zi vă va aduce o șansă de a vă depăși limitele. Acest an nu e doar despre note și teme, e despre curaj, despre adaptare și despre a găsi noi moduri de a învăța: avem de experimentat proiecte pilot mai noi sau mai vechi și o vom face curioși și împreună.

Un an școlar plin de inspirație și victorii, mici sau mari, pentru fiecare dintre noi!

Profesorilor, le transmit recunoștința și respectul meu. Știu că acest an vine cu noi presiuni: sarcini mai multe, timp mai puțin, clase mai numeroase. Știu și că răbdarea, pasiunea, flexibilitatea, profesionalismul și pasiunea dumneavoastră vor continua să fie **stâlpii acestei comunități școlare**. Vreau să vă amintesc că **suntem o echipă** și că ne putem baza unii pe alții. Împărtășiți-vă ideile și nu uitați că într-un sistem viu precum școala, fiecare verigă contează. Profesorii nu sunt doar angajați, ci gardienii unui bun public de importanță strategică – educația copiilor. Când apar măsuri care modifică radical funcționarea acestui sistem – fie ele creșterea normei didactice, aglomerarea elevilor în clase sau schimbări de curriculum – tăcerea devine complicitate. Acest an școlar nu este doar despre a învăța din cărți, ci despre a învăța din realitate. Despre a-i arăta copilului din bancă, colegului de cancelarie și, mai ales celor care ne guvernează, că o minte educată este o minte liberă. Această perioadă este o ocazie de a ne dezvolta și de a descoperi noi modalități de a face ce știm noi cel mai bine: a-i învăța pe alții și a călători împreună pe drumul cunoașterii.

Mult succes și un an școlar cu multă răbdare, energie și plin de inspirație!

Părinților, le mulțumesc pentru încredere și pentru parteneriat. Sprijinul dumneavoastră este esențial – pentru elevi, dar și pentru noi, cei din școală. Împreună putem construi acel echilibru de care copiii au nevoie pentru a învăța și a crește.

Un an școlar bun și plin de înțelegere reciprocă!

Nu putem ignora contextul mai larg în care începem acest an școlar. Da, trăim (retrăim!) un timp al austerității în educație. Avem mai puține burse și resurse decât ar fi nevoie, norme mai încărcate, clase mai aglomerate. Între imaginea artificială a școlii pe care o propune festivalul ieftin pe care îl respingem **astăzi** (și pe care l-am evitat mereu – a se vedea toate mesajele mele de început de an școlar) și realitatea de **mâine** care înseamnă efort, lipsuri și umilință, este o prăpastie. Tocmai peste această prăpastie suntem obligați să construim, zi de zi, punțile educației. E ușor să spui că educația e prioritate națională în discursuri bine ticluite. E mai greu să o dovedești, atunci când bugetul se împarte și pentru școală rămân doar firimituri. Primim promisiuni despre o școală modernă, despre un sistem educativ performant, dar realitatea rămâne una austeră, în care prioritățile naționale sunt de obicei cele mai sărace și au buget de supraviețuire.

Dragi elevi, profesori și părinți, învățăm mereu unii de la alții că școala rămâne un loc privilegiat: aici se clădește viitorul. Poate nu întotdeauna cu resursele pe care ni le-am dori, dar întotdeauna cu resursa cea mai importantă – oamenii. E firesc să ne dorim mai mult pentru școală: mai multe posibilități, mai mult timp, mai mult sprijin. Este evident că multe neajunsuri ne vor însoți și anul acesta. Sunt realități care ne pun la încercare și nu ne fac misiunea mai ușoară. Cu realism, cu efort comun și cu gândul că menirea noastră este una esențială – aceea de a forma oameni – vom încerca să transformăm aceste dificultăți în exerciții de responsabilitate și solidaritate. Ceea ce ne definește nu este ceea ce ne lipsește, ci felul în care, împreună, reușim să construim în ciuda acestor dificultăți.

Nu am nicio îndoială că o să facem și din acest an școlar o dovadă că **educația nu este o cheltuială, ci cea mai bună investiție** care alimentează dezvoltarea unei societăți sănătoase. **Educația nu este un cost, ci temelia pe care se clădește orice progres.** Din cauza unor repetate decizii politice bezmetice, **am devenit specialiști în supraviețuire și adaptare.** Noi suntem cei care construim, chiar și atunci când alții demolează. Protestul profesorilor nu este un simplu strigăt de nemulțumire, ci un semnal de trezire. Pentru ca lumina educației să se poate menține, cei care o poartă nu pot fi lăsați sau trimiși ”în întineric”.

”*Per aspera ad astra*” este o frumoasă expresie în limba latină care încurajează perseverența și subliniază că provocările sunt parte a efortului pentru atingerea obiectivelor mari. Putem înțelege și aprecia mesajul mobilizator transmis odată cu această maximă, numai că vrem să se știe că pentru noi drumul e greu, presărat cu obstacole și cu bariere ridicate chiar de cei care ar fi trebuit să-l netezească. Noi ne putem propune: *Per aspera ad astra!* Dar nu e suficient să ridicăm privirea spre cer. E necesar să simțim pământul sub picioare care să ne dea putere și determinare. Realitatea ne obligă adesea să mergem ”*Per vulnera ad cicatrices*” sau pe un traseu presărat cu obstacole ilogice și inutile – ”*Per absurda ad astra*”. Poate că mulți ne vom încăpățâna să ajungem ”la stele”, dar o vom face cu pași șchiopi și plini de răni.

Se spune că școala și învățătura luminează mintea și generează viitor. Chiar dacă unii, din neputință sau din oarbă nepăsare, au mai tăiat din ”energie” și au mai stins din strălucirea și căldura începuturilor de an școlar, noi suntem aici să arătăm că **lumina se află în fiecare dintre noi!**

Un an școlar luminos, o constelație de reușite și o galaxie de speranțe implinite!

*Cu profund respect pentru școală și
pentru oamenii ei,
prof. Silvia Marinescu,
director al Colegiului Național
”Zinca Golescu” Pitești*